N°. 216.

DE GRONDWET.

1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van een tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

VRIJDAG 3 FEBRUARIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . [illegible]
Voor de overige steden des Rijks . . . . [illegible]

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 70, Ned. Cour.

Nu, wegens een door hem uitgegeven geschrift en zijne deelneming aan de April-beweging, veel over den Hoogleeraar MULDER [illegible] opmerking te voegen. Men heeft in het verledene jaar vol ijver velen aan het teekenen der adressen zien deel nemen en leden worden van de vereeniging *Vaderland en Koning*, van wie men, wegens het verwaarloozen van alle godsdienstpligten, moeijelijk iets anders kan onderstellen, dan dat zij alleen in naam Protestanten zijn. Wij zullen den genoemden Hoogleeraar gewis daaronder niet rangschikken; doch alleen herinneren, dat weinige jaren geleden, door hem, vóór een uit het Engelsch vertaald werk, genaamd: »*Sporen der Natuurlijke geschiedenis der Schepping*«, een voorwoord geplaatst is, waarin hij dit werk als een nuttig en goed boek ten sterkste aan de Nederlandsche jeugd ter lezing aanbeveelt.

Dit geschrift, waarin bijv. de menschen slechts meer ontwikkelde apen genoemd worden, is nu in lijnregten strijd met de leer des Bijbels, en dus ook van de Protestantsche godsdienst; en zulk een boek, dienende om het ongeloof te verspreiden, wordt nu door iemand, die eene eerste plaats bekleedt onder de onderwijzers en leiders der jeugd, aan deze aanbevolen, ten einde die jeugd te doen twijfelen aan hetgeen haar vroeger als heilig en een vast geloof vorderende, was ingeprent. Wel is waar zegt genoemde Hoogleeraar niet, dat hij het met den schrijver der »*Sporen*« omtrent alle punten eens is; maar de wijze, waarop hij zijn werk aanbeveelt, doet den onpartijdige gelooven, dat dit meerendeels wel het geval is, zoodat dit voorwoord niet anders kan dienen, dan om aan de argumenten, in dit werk vervat, meer gewigt bij te zetten.

Mogt het dus verwondering baren, dat de Hoogleeraar MULDER een boek aanbeveelt, dat vele onbewezene hypothesen bevat, en in bespiegelingen treedt, voor de practische wetenschap van weinig waarde: die verbazing moet zeker vergrooten als men van dienzelfden man hoort, dat hij zijnen naam gezet heeft onder de *proclamatiën en circulaires* van de vereeniging *Koning en Vaderland*, overvloeijende van een warm geloof aan de orthodox-anti-revolutionnaire leer.

Het is bezwaarlijk, die beide daden van den Hoogleeraar met elkander te rijmen; misschien kan hij, sedert hij het genoemde voorwoord geschreven heeft, van overtuiging veranderd zijn, waardoor bijv. gedeeltelijk zijne antipathie voor den man, »*die zal blijven zoo als hij is*«, verklaard zou kunnen worden; doch dan moest immers de zedigheid en christelijke nederigheid den Hoogleeraar weêrhouden hebben, om zich door de orthodox-Protestantsche partij op den voorgrond te laten zetten, en moest hij die eereplaats aan *ouderen* in het geloof hebben overgelaten.

Had het een onbekende gegolden, die wenscht een politiek rolletje te spelen, wij hadden deze opmerking achterwege gelaten; doch het betreft hier den drager van een wetenschappelijken naam, waarop ieder Nederlander trotsch mag wezen, maar waarvoor het uit dien hoofde pligt is, bij bewondering strengheid te voegen; terwijl het iederen vriend der wetenschap met weemoed moet vervullen, wanneer hij bedenkt welke schatten voor haar verloren gaan, wanneer een wetenschappelijk man, als Prof. MULDER, uit zijn laboratorium *daalt*, om zich met staatkundige twisten en persoonlijke veeten te bemoeijen, die zijner onwaardig zijn, of waarbij hij ook niet, met de behoorlijke kennis van zaken toegerust, optreedt.

Het Weekblad voor de Burgerlijke administratie wijdt in N°. 242 een artikel aan het bij vele gemeentebesturen in behandeling zijnde onderwerp: *het afschaffen der kermis.*

Het zegt met die afschaffing zeer te zijn ingenomen en beoordeelt de gegrondheid van een paar geopperde bedenkingen:

»[illegible] onzer gemeenteraden had een adres van een kerkeraad ontvangen waarbij, in navolging van andere gemeenten, werd verzocht de kermis af te schaffen. Eenige raadsleden hoewel het oordeel toegedaan, dat de kermis noodeloos en strijdig met de goede zeden is, waren echter bevreesd, dat zij door het gehoor geven aan dergelijke adressen de heerschzucht der kerk zouden aanmoedigen.

»Wij erkennen volgaarne, dat die heerschzucht te vreezen is, dat het reeds dikwerf ook bij verkiezingen gebleken is, hoevele leeraars van verschillende godsdiensten, niet te vreden zijn met de afscheiding van Kerk en Staat met de vrijheid der Kerk, maar ook invloed op den Staat willen uitoefenen; wij weten dat de voorbeelden menigvuldig zijn, hoe hiernaar ook in ons land gestreefd wordt en wijzen daartoe op de pogingen van vele hervormde leeraars bij verkiezingen. Maar daarom behoeft eene goede zaak niet achterwege gelaten te worden; van welke zijde een voorstel ook gedaan wordt, dat goed is, het moet steeds welkom zijn.

»Uit eene andere gemeente werd ons eene bedenking medegedeeld, die soortgelijken grond had. Is de Commissaris des Konings bevoegd, om dergelijke circulaire te zenden; trekt hij hierdoor niet de zaken van het gemeentebestuur tot zich: is het niet eene poging, om in het oude spoor terug te keeren?»

Men zal zich herinneren, wat hartstogtelijke taal de Heer VAN LIJNDEN, bij de jongste discussiën, heeft doen hooren over de »verschrikkelijke« gebreken, die in onze organieke wetten, met name in de Kieswet, zouden bestaan. Het was vooral de bepaling, dat het *aangeslagen zijn* in de kohieren den kiezer maakt, die bij den Heer VAN LIJNDEN grooten tegenstand ontmoette. Volgens hem zou alles zijn verholpen, wanneer, in de plaats daarvan, *werkelijke betaling* geëischt zou worden.

Met zeer veel juistheid wijst de *Arnhemsche Courant* aan, dat de bepaling van art. 2 der kieswet zeer goed is, en dat het middel, door den Heer VAN LIJNDEN aangewezen, evenmin zou baten; maar dat het gebrek niet ligt in de Kieswet, maar alweder in *ons belastingstelsel*, dat niet in verband met de eischen van onzen tijd is gebragt.

Men raadplege de ondervinding van Belgie, en men zal bemerken, dat men geheel ten onregte aan een gebrek in het systeem der Kieswet toeschrijft, wat geene andere oorzaak heeft dan deze, dat onze belastingwetten, van oudere dagteekening dan het regtstreeksch kiesstelsel, daarmede niet in verband staan.

Immers waar komt de geheele zaak op neder. Bij onze belastingwetten heeft men niet kunnen vermoeden, dat iemand er belang bij kon vinden gefingeerde aangifte te doen, belasting te komen betalen voor grondslagen, die hij niet bezit. Talloos zijn de voorzorgen, om te beletten, dat niemand de belasting ontduike; maar geen enkele voorzorg is er, dat niemand betale voor hetgeen hij niet schuldig is.

Van daar, dat de ambtenaren van den fiscus zonder eenig onderzoek elke aangifte moeten aannemen. Zij hebben alleen te waken voor het voordeel der schatkist; en nergens is eenige straf bepaald tegen hem, die, ter kwader trouw, valsche aangiften komt doen, als de schatkist er maar niet door benadeeld wordt. Natuurlijk; want onze finantiële wetten dagteekenen allen uit een tijd, toen niemand er belang bij kon hebben, den fiscus met zoodanige gefingeerde aangiften te misleiden.

Dit is echter thans anders. Men heeft de poging gezien, om op onregtmatige wijze eene menigte onbevoegden tot kiezers te maken, ten einde op die wijze een onbehoorlijken invloed uit te oefenen. Wij zullen de eersten zijn, om te waarschuwen, dat daartegen zooveel mogelijk moet worden gewaakt, opdat het kiesregt ongeschonden en het vertrouwen in onze instellingen ongeschokt blijve. Maar het is dwaas en onverstandig, dat misbruik te wijten aan onze Kieswet, en in hartstogtelijken ijver daaruit aanleiding te nemen, om een kruistogt tegen hare bepalingen of haar stelsel te prediken.

Neen de zaak is veel eenvoudiger. Men spreekt van eene herziening onzer belastingwetten. Welnu, men drage daarbij aan de ambtenaren op, om evenzeer toe te zien en te waken, dat niemand ter kwader trouw te veel als te weinig aangeve, en bedreige dezelfde straffen tegen beiderlei vergrijp. Zelfs zou men verder kunnen gaan, en eene gefingeerde aangifte, met het oogmerk, om daardoor een regt te verkrijgen, dat ons niet toekomt, als een falsum beschouwen, en bij het wetboek van strafregt strafbaar stellen. De ambtenaren der belastingen konden dan een toezigt houden, en zoodra zij valsche aangiften vermoedden, daarvan kennis geven aan de justitie, die van hare zijde een onderzoek kon instellen naar het feit, of ter kwader trouw grondslagen in de belastingen zijn aangegeven, die men niet bezit.

Slechts op die wijze, slechts door onze belastingwetten en [illegible] in verband te brengen met onze nieuwe instellingen, kan een ergerlijk misbruik worden voorkomen. En het is geheel onjuist zoo de heer van Lijnden op dat misbruik heeft gewezen, even als anderen na hem, om het ten toon te stellen als eene grove feil onzer Kieswet, als eene feil, die eene dadelijke herziening dier wet noodig zou maken.

Met wat minder hartstogt en met wat meer overleg zou men hebben ingezien, dat die anti-revolutionnaire galmen geen steun kunnen vinden in dit misbruik, waarop men te eer schijnt te hebben gewezen, omdat men weet, dat elk eerlijk gemoed zich daartegen verzet, en dus die groote woorden bij onnadenkenden te gereeder ingang vinden.

Wij lezen in de *IJsselbode*, onder het opschrift: »*Het helder inzigt der anti-revolutionnairen in de buitenlandsche politiek*» het volgende, door den bekenden R. R. geschreven artikel:

Terwijl de Nederlander de politiek der groote mogendheden van Europa met verzen van Da Costa te regt wijst, geeft het Goudsch Kronijkske in een paar prozaische vertoogen een schitterend blijk van het diepe doorzigt der anti-revolutionnaire partij in de politieke belangen en bedoelingen der groote Europesche staten.

De *eigentlijke bewerkers van den oorlog* — zoo luidt het opschrift dier vertoogen — zijn niet de veroveringszuchtige politiek van Rusland; niet het sedert meer dan eene halve eeuw onverpoosd nagestreefde doel van het Petersburgsche kabinet, om zich naar het zuiden uit te breiden en zich aan de Middellandsche Zee vast te zetten; niet de door niets uitgelokte of geregtvaardigde bezetting der Donau-vorstendommen — neen, maar de revolutie-geest, die Engeland en Frankrijk beheerscht.

Met belagchelijke onnoozelheid zegt dat blad: »Rusland is staatkundiger, dan de Fransche haat en nijd den volke wil diets maken, *omdat* Konstantinopel en de Bosporus de slagboom moeten zijn, waardoor Rusland *buiten aanraking* met hatelijke, braverende en heerschzuchtige volken, als Frankrijk en Engeland, *wil* blijven.»

Allerliefst. Het streven der Russische politiek is, om *buiten aanraking* met het westen van Europa te blijven! Konstantinopel en Turkije moeten een slagboom blijven tusschen Rusland en de Zwarte Zee! Trouwens, het blad verzekert, dat de vrome Czaar snood belasterd wordt, als men hem eene heerschzuchtige politiek toedicht.

Neen; de Czaar is bevoegd — al is het dan ook zonder eenige aanleiding — om op te treden voor de belangen der Grieksche Christenheid.

»Dit regt heeft de Keizer aller Russen, als souverein en zelfheerscher.

»Die pligt rust op hem als christenvorst.»

»Die roeping moet men hem toekennen, als christen, niet in naam, gelijk er soort is in de Regering van Engeland of Frankrijk, maar als christen in der daad.»

Zietdaar woordelijk, hoe dat anti-revolutionnair-orgaan zich uitdrukt. Inderdaad, wij begrijpen wel de groote sympathie, die de anti-revolutie koestert voor den knoet; maar wij konden ons toch moeijelijk voorstellen, dat de aanmatigende Russische politiek door hen zou worden beschouwd, niet anders dan als de vervulling van den pligt eens christens. Wij zijn op eens voor de bedoelingen van den reus van het Noorden gerust gesteld, — maar blijven het toch veiliger voor de rust van Europa achten, hem niet tevens den reus van het Zuiden te hooren noemen. Petersburg baart reeds zorg genoeg; een tweede rijkszetel in Konstantinopel zou die zorg verdubbelen.

De bewerkers van den oorlog, zijn dan ook niet anders dan Engeland en Frankrijk, [illegible] zij zich tegen Rusland verzetten.

Een enkel staaltje van anti-revolutionnaire wijsheid geven wij ten beste:

»Nicolaas de *groothartige* zou geen vrede van Europa verstoren, die de *te* edelmoedige Alexander te Parijs had moeten komen sluiten.

»Alexander en Nicolaas, de Russische Keizers *onzer* [illegible] hebben de onafhankelijkheid der staten, de regten [illegible] reinen niet aangetast, gelijk gepeupel, dat [illegible] of troonen heeft beslopen.»

(Polen, Zweden, de Caucasus en Turkije [illegible] op vrome christelijke Alexander, door den [illegible] verdrag van den troon geheven, [illegible] En te Tilsit om Finland [illegible] Donau-vorstendommen, Erfurt liet hij zich door Napoleon [illegible] Oostenrijk, niet afstaan! — verraad plegende jegens [illegible] anti-revolutie, die zich vermaar wat raakt de historie [illegible] historische partij?)

siert met den naam [illegible] hebben de onafhankelijkheid [illegible] hersteld (o Polen!) wanneer uit die [illegible] Parijs de loopgraven tegen de troonen [illegible] werden geopend en pulken van verspieders, [illegible], gelukzoekers, vagebonden, boeven, heidenen [illegible] of renegaten uit die twee hoofdplaatsen, als [illegible] sprinkhanen, over de volken werden uitgestort.

»Rusland herstelde steeds den vrede door de dappenheid zijner

soldaten ten koste van zijne schatkist en hun bloed. Engeland en Frankrijk beroeren de wereld... het eerste, om ten koste der natiën leven te geven aan zijn handel en fabrijken. Het laatste ter verzadiging van zijnen hoogmoed, ijdelheid en valschen roem; en om zijne woelgeesten andere volken te laten plunderen, om niet in eigen ingewand door hen verscheurd te worden, of om in vrede den schepter te zwaaijen, door oorlog bij anderen.

„Zóó staat Rusland tegenover Engeland en Frankrijk."

Wat dankt u lezer, van dit anti-revolutionnair tafreeltje?

Hoe hoogst gelukkig zou Nederland wezen eens een poos tijd geregeerd te worden door mannen van zoo helderen politieken blik. Welk eene innige verstandhouding zou er geboren worden tusschen den knoet en onze vrijheden!

Daarom kiezers, laat u niet afschrikken, maar geeft uwe stem vooral, waar het maar zijn kan, aan bekende anti-revolutionnaire mannen, opdat zij spoedig in Staten-Generaal en overal elders de meerderheid erlangen. Ook voor leden van den Gemeenteraad lette men vooral, en thans meer dan ooit, op de politieke rigting der kandidaten, daar de invloed van hier het meest onder het bereik van het volk valt en tevens anderzijds den meesten steun en kracht geeft.

Wat een treffend toonbeeld van gelukzaligheid kan Nederland niet worden, als wij maar voortgaan in het zog der April-beweging. Groen, als Minister van Buitenlandsche Zaken, zal de wereld regeren met verzen van Da Costa en citaten; van der Brugghen zal het binnenland besturen met predikatiën tegen de Kevelaarsgangers; Elout de koloniën met zendelingen en traktaatjes — alles onder bescherming en in de schaduw van den Christelijken Russischen knoet! — Ja, welligt gaan wij onder hunne aanvoering Londen en Parijs — als een ander Sodom en Gomorra — nog vernielen en den revolutie-geest voor goed versmoren.

Nederlandsche kiezers! stemt toch vooral op volbloed-anti-revolutionnairen, op Groen, op van der Brugghen, op Elout en consorten.

Buitenland.

ENGELAND.

De indruk, welken de troonrede (gelijk ook elders) maakt, is dat zij van minder dreigenden aard is, dan de voorloopige berigten in den *Times* hadden doen verwachten. Men vindt die troonrede waardig in de gegevene omstandigheden, doch vermijdende alle uittarting, evenzeer als alle zwakheid. Indien de aanvrage tot vermeerdering van de begrootingen voor oorlog en marine niet in de rede aangekondigd ware, zou men deze met der daad als van vredelievenden aard moge beschouwen. Doch die laatste zinsnede geeft den toon aan dit staatsstuk. Indien men daaraan al niet dat oorlogzuchtig karakter kan toekennen, hetwelk eenige leden daaraan reeds bij voorbaat hechtten, belet die zinsnede evenwel, dat men dit stuk als een waarborg ten gunste des vredes kunne aanmerken. Men vindt zekere terughouding in de aanspraak, als of de regering niet alleen beslissen, en aan het Parlement de gelegenheid laten wil om, door zijn oordeel de stand van zaken bepaaldelijk te doen kennen. Er straalt ook in door het besef van het gewigt der besluiten, waartoe men is gekomen, of verder zal komen; de hoop nog steeds, om den vrede te behouden, doch de meeste vastberadenheid, om ondanks die mogelijke uitzigten te handelen. Het staatsstuk, dat juist door zijne algemeenheid, tot zoo vele beschouwingen zal aanleiding geven, bemoeijelijkt, verslimmert den toestand niet; doch doet ook geene te vleijende verwachtingen opkomen, welke door de gebeurtenissen niet zouden kunnen worden vervuld.

Wat de binnenlandsche aangelegenheden betreft, heeft men opgemerkt, dat de hervorming in het kiesstelsel wel voorgedragen wordt, doch op zoodanige wijze en binnen zoo enge grenzen, dat zij veel van hare staatkundige beteekenis zal verliezen.

Voor het overige vindt men in deze aanspraak voor het eerst sedert lange jaren geen gewag gemaakt van Ierland, hetwelk thans in beteren toestand is geraakt, en verdere ontwikkeling schijnt te gemoet te gaan. Ook is er met geen woord van de koloniën sprake: misschien omdat daardoor het groote vraagstuk van de betrekkingen met het buitenland weder zou moeten worden vermeld, en men dit, in den tegenwoordigen stand van zaken, onvoorzigtig oordeelde.

Men weet, dat de adressen van antwoord in het Parlement, dadelijk, worden overwogen. Men is ook nu niet van dit gebruik afgeweken.

De beide Huizen nu hebben het voorgesteld adres zonder eenige verandering goedgekeurd. De gedragingen van Prins Albert, den gemaal van H. M. de Koningin, ten aanzien van wien in den laatsten tijd verschillende bedenkingen zijn ter sprake gebragt, zijn door den Minister, lord Russell, verdedigd.

Bij de beraadslagingen is opgemerkt, dat van Oostenrijk en Pruissen in de aanspraak der Koningin geene melding is gemaakt. In het Huis der Lords heeft men van de zijde des ministers gewezen op de mede te deelen stukken over de Oostersche Zaken. In het Lagerhuis heeft men gezegd, „dat indien, bij de bedriegelijke staatkunde, door Rusland gevolgd, de onderhandelingen mogten mislukken, men hoop voedde, dat beide de bedoelde mogendheden zich bij Frankrijk en Engeland zouden aansluiten."

— De troonrede heeft op de Londensche effecten-beurs weinig invloed gehad, de Engelsche consols sloten Dingsdag een achtste percent lager dan jl. Maandag.

— In de afgeloopen week is te Londen van buiten 's lands niet minder dan voor 950,000 L. st. specie, bijna alleen goud, ingevoerd, terwijl de uitvoer van specie volgens de *Times* 459,000 L. st. beliep.

Volgens eene opgave van een handelshuis van Sydney, is van daar in 1853 in 39 schepen naar Engeland gezonden 1,476,374 oncen goud, tegen 990,608 in 1852.

Het openbaar inkomen der kolonie Victoria in het met den 30sten September ll. geëindigde jaar, heeft 2,725,226 p.St. bedragen, 142 per cent meer dan in het laatstvorige jaar, óf ruim twaalf p. St. gemiddeld voor elk ingezeten.

— Volgens handelsberigten uit Alexandrie van den 21sten Januarij, was de hoop nog niet vervuld, dat de onderkoning de aan den graanhandel gestelde beperking zou opheffen, en waren dien ten gevolge de graanprijzen ongemeen hoog.

— De regering houdt zich ernstig met de verdediging der zuidelijke kusten bezig. Te Eastbourne zijn dezer dagen troepen en artillerie aangekomen en hebben de torens en het fort bezet; ook is tot het in staat van tegenweer stellen van de westzijde der haven van Littlehampton besloten en zullen te Newhaven fortificatiën worden opgerigt. De verdedigingswerken te Gasport worden insgelijks zwaar versterkt.

— Eerstdaags wordt (zooals reeds voorloopig gemeld is) het Engelsch eskader onder bevel van den vice-admiraal Corry, hetwelk eenigen tijd in Portugal vertoefd heeft, in Engeland terug verwacht, en zal denkelijk in de Nore en voor de haven van Sheerness gestationeerd worden, om voor iedere noodzakelijke dienst in de Noordzee terstond gereed te zijn. Het bestaat uit een zeilschip van linie, twee schroefstoomschepen van linie, vijf schroefstoomfregatten en twee stoomschepen van minder kaliber.

FRANKRIJK.

De keizer heeft den heer Achille Fould, minister van Staat van 's keizers huis, benoemd tot Grootkruis van het Legioen van Eer, en hem daarvan bij het volgend schrijven, gedagteekend den 30 Jan., kennis gegeven: „Mijnheer de minister, ik heb u benoemd tot Grootkruis van het Legioen van Eer, om u mijne tevredenheid kenbaar te maken over de wijze, waarop gij twee belangrijke zaken: mijne civiele lijst en de voltooijing van de Louvre hebt bestuurd. Dank zij uwe zorgen, is de strikste orde in mijn huis hersteld, worden alle rekeningen met naauwgezetheid voldaan en zal de groote nationale onderneming van de voltooijing der Louvre weldra ten uitvoer gelegd zijn. Ik stelde er prijs op, u dit blijk van mijne achting te geven op den verjaardig van mijn huwelijk. Hiermede bid ik God, u in Zijne heilige bescherming te nemen."

— Reeds zijn de ontwerpen der begrooting voor 1855 voor de verschillende departementen van algemeen bestuur bij den staatsraad ingezonden. In de gegeven omstandigheden is men vooral verlangend, om het cijfer te weten der gelden, welke voor oorlog en marine worden aangevraagd.

BELGIE.

De Parijsche dagbladen, die als onderhandsche organen van het Fransche gouvernement gelden, beschouwen de reis van Prins Napoleon naar Brussel niet als een bloot bewijs van hoffelijkheid jegens het Belgische gouvernement, zooals zij door de *l'Indépendance Belge* wordt voorgesteld.

De Parijsche *Patrie* zegt „dat Z. Keiz. H., naar verzekerd wordt, eene gewigtige zending bij Z. M. den Koning der Belgen gaat vervullen." De Parijsche *Constitutionnel* gaat verder en zegt, „dat de Prins door den Keizer der Franschen belast is met eene zending van diplomatieken en vertrouwelijken aard bij den Koning der Belgen, wier doel in verband staat met de mogelijke gevolgen van het Oostersche geschil."

De *l'Indépendance Belge* verklaart „dat de bovenstaande opgaven der beide ministeriële Parijsche bladen niet overeenstemmen met de haar gewordene particuliere berigten."

De *Constitutionnel* zegt echter nader deswege: „België is de natuurlijke bondgenoot van Frankrijk, en zijn bondgenootschap is minder afhankelijk van dynastieke betrekkingen, dan wel dat het voortvloeit uit noodzakelijkheid van stelling. Zijne zaak is onafscheidbaar van die van Frankrijk. Dat vrije koningrijk, opgekomen uit eene opwelling van volksaard, en waar wij onze herinneringen, onze zeden, onze wetten en tot zelfs onze taal wedervinden, heeft, in de zaken van Europa, eene rol vervuld, welke daaraan wordt aangewezen door zijnen zedelijken en staatkundigen aard, en door de plaats, welke het inneemt op de kaart, als de voorhoede aan onze Noordergrens. Het is als de spits van den degen, die de beschaving en de onafhankelijkheid van het Westen beschermt, en waarvan de greep zich niet in handen kan bevinden, welke vijandig zouden zijn aan de groote Staten, welke door hunnen regtmatigen invloed het staatkundig evenwigt en den vrede der wereld waarborgen.

„De reis van Z. K. H. Prins Napoleon zal gewis die stelling nog beter aanduiden, en tevens de opregte zamenstemming der beide Staten. Wij wisten reeds, dat de handelwijze en de gevoelens van Z. M. den koning der Belgen, die waren van eenen goeden bondgenoot, te midden van de diplomatische moeijelijkheden, welke het Oostersche vraagstuk hadden doen opkomen. Wij zijn er evenzeer van overtuigd, dat koning Leopold, die reeds zoo vele blijken van zijn groot staatsbeleid gegeven heeft, nu hij het bezoek ontvangt van een prins, die zoo naauw aan den keizer verwant is, nog te meer een bondgenootschap op prijs zal stellen, dat zijne staten en zijn troon op stevigen grondslag doet rusten tegelijk met dien van de onafhankelijkheid der volken en het behoud van het Europeesch evenwigt, welke op den eerbied voor de verdragen steunen."

Evenzeer meldt een ander dagblad:

„Men verdiept zich in gissingen, aangaande het doel van den togt van prins Napoleon Bonaparte naar Brussel, welke den 30 Januarij van Parijs is afgereisd, onder den titel van „graaf van Meudon." Dat alleen een vriendschappelijk bezoek aan het Belgische hof aanleiding tot die reis zou hebben gegeven, wordt door bijkans niemand ondersteld. Van eene vrij onpartijdige zijde wordt gemeld, dat het doel is het naauwer toehalen der staatkundige banden, welke Frankrijk en Belgie vereenigd houden. Alvorens te vertrekken, heeft prins Napoleon het groote bal bijgewoond, 't welk door zijn vader, prins Jérôme Bonaparte, gegeven werd, en zeer luisterrijk was en bijgewoond werd door den keizer en de keizerin."

De ontvangst en het onthaal des prinsen te Brussel, zijn zeer luisterrijk.

Toen prins Napoleon zich den 30 Jan. in statigen optogt, door de straten dier hoofdstad van het stationsgebouw naar het paleis begeven had, werd hij, daar gekomen, door den koning boven aan den grooten eeretrap ontvangen. De prins heeft reeds spoedig na zijne aankomst, een langdurig onderhoud met Z. M. den koning gehad. Des namiddags was er diner van 30 couverts ten hove en na het diner, begaven de Hertog en Hertogin van Braband en de graaf van Vlaanderen zich met den aanzienlijken gast naar het bal in de Vaux-Hall. Gedurende het bal onderhield prins Napoleon zich met verschillende personen, onder anderen vrij lang met den minister van Buitenlandsche zaken, den buitengewonen gezant en gevolmagtigden minister van Oostenrijk, en andere leden van het corps diplomatique.

Den 31 heeft de prins de voornaamste merkwaardigheden der hoofdstad bezigtigd, en wel in de eerste plaats de kerken van St. Michel en Gudule; onder anderen heeft hij ook het raadhuis bezocht, alsmede de koninklijke bibliotheek, alwaar de heer Alvin, hoofdbewaarder van die instelling, Z. K. H. eenige der belangrijkste handschriften enz. heeft toegelicht. Des avonds heeft de prins ten hove gedineerd. Van alle zijden beijvert men zich, het onthaal van des keizers neef zoo luisterrijk mogelijk te doen zijn.

De *Emancipation* gewaagt reeds van een tegenbezoek, hetwelk door den Belgischen kroonprins aan het Fransche hof zou worden gebragt, en zegt: „De komst van den keizerlijken prins is een nieuw onderpand voor de opregtheid der verklaringen die Napoleon III ten aanzien van België's onafhankelijkheid gedaan heeft. Dat, niet meer en niet minder, beduidt onzes inziens het bezoek van Prins Napoleon, en men mag gelooven dat de mogendheden, onder wier bescherming het Belgische volksbestaan staat, aan hetzelve geene andere uitlegging zullen geven. De beste verstandhouding schijnt te heerschen tusschen Oostenrijk en Pruissen eenerzijds, en Engeland en Frankrijk aan den anderen kant. De aankomst van den prins Napoleon te Brussel, en de aanstaande reis van den hertog en de hertogin van Brabant naar Parijs, kunnen geene andere strekking hebben dan de banden naauwer toe te halen, die even bevorderlijk zijn voor het behoud van den Europeschen vrede in het algemeen, als vóór het welzijn van Belgie en van zijne dynastie in het bijzonder."

— De minister van finantien heeft bij de Kamer der Vertegenwoordigers een crediet van 1,736,000 francs, tot voortzetting der defensiewerken des lands en tot aanschaffing van het benoodigd oorlogsmaterieel aangevraagd.

In berigten van de Turksche grenzen tot den 20 Ja[n.] wordt gemeld, dat de generaal Gortschakoff, dadelijk n[a] zijne aankomst te Krajova, de troepen en de hospitalen in oogenschouw heeft genomen, en vervolgens naar Radova[n] is vertrokken. Hij had op zijnen togt naar Klein-Wallachij[e] medegebragt twee regementen infanterie, eenige ruiterij e[n] zes batterijen zwaar geschut. Na aldaar de troepen te hebbe[n] geïnspecteerd, heeft hij met 12000 man infanterie, 400 man ruiterij en acht batterijen eene verkenning naar d[e] zijde van Kalefat ondernomen, die echter tot geene bewe[-] gingen van de zijde der Turksche troepen schijnt te hebbe[n] geleid. De generaal Baumgarten, die den 6 ligt gewon[d] was geworden, was den 18 genoegzaam hersteld.

De verwachte versterking van de troepen in dat oor[d] was den 18 nog niet aangekomen. De aanval op de werke[n] van Kalefat was derhalve nog eenigen tijd uitgesteld.

De Turken hebben zich bij Islas, tegenover Nicopoli[s] vasten voet op den linkeroever van den Donau weten [te] verschaffen, en het was, volgens de laatste berigten, de[n] Russen nog niet gelukt, hen van daar te verdrijven.

— De *Times* gewaagt van berigten uit Weenen, volgen[s] welke de Russische bevelhebber in de vorstendommen generaal Gortschakoff, zoude zijn afgezet, met last, o[m] die landschappen onmiddellijk te verlaten en zich naar zijne goederen te begeven, terwijl het opperbevel in da[t] oord aan den generaal v. Schilder was opgedragen, d[ie] uit Rusland komende, en zich naar Wallachije begevend[e] den weg over Hongarije en Zevenbergen had genomen [en] den 28 Pesth was doorgereisd.

Naar luid dezer opgaven meende men, dat het doel d[er] zending van den adjudant des keizers, graaf Orloff, zou bestaan, om, bij voorkomende omstandigheden, verlof [te] erlangen voor den doortogt van een korps Russische tr[oe]pen door Hongarije. De graaf moet reeds den 31 J[an.] Weenen hebben verlaten, om zich naar Berlijn te bege[ven].

De berigten uit de Vorstendommen tot den 26 in Wee[nen] ontvangen, melden, dat er tot dien tijd niets belangr[ijks] was voorgevallen.

Naar aanleiding van vroegere berigten, de dagteeken[ing] voerende van den 16den Januarij uit Konstantino[pel] leest men in het *Journal des Débats* het navolge[nde:] „Het merkwaardigste, 't welk deze berigten inhou[den] is de terugkomst te Konstantinopel van de Turk[sche] stoomvaartuigen, die van daar waren vertrokken me[t het] doel om het Turksche leger in Azie van het benoo[digde] te voorzien. Te naauwernood waren die vaartuigen [in] de Turksche hoofdstad teruggekeerd, of er werd[en] nieuw maatregelen genomen, ten einde dezelve te ... Weldra zouden die stoomvaartuigen weder in de ... Zee binnenzeilen, altijd onder begeleiding van Fr[ansche] en Engelsche oorlogs-vaartuigen. Het eerste be... welk die Fransche en Engelsche vaartuigen te ...

hebben gebragt, moet alzoo geenszins als eene ijdele demonstratie worden beschouwd, maar integendeel als het begin van eene nieuwe staatkundige rol, als de eerste proeve van eene handeling, die met kracht zal worden voortgezet en gewisselijk gedurende een langen tijd het verblijf der vereenigde eskaders in de Zwarte Zee noodzakelijk zal maken.

« Bij het vertrek van den post uit Konstantinopel werd daar verzekerd, dat een Engelsch stoomfregat weder met nieuwe depêches naar Sebastopol was vertrokken. Nog wilde men daar weten, dat de Porte de diensten had aangenomen van den Hongaarschen generaal Klapka, die weldra naar het leger in Azie zou vertrekken, waar hem een belangrijk commandement zou worden toevertrouwd. Het aantal der vreemde officieren, welke hunne diensten aan den Sultan hebben aangeboden, is in den laatsten tijd aanmerkelijk toegenomen, en het verdient opmerking, dat bijkans al degenen, die in Turksche krijgsdienst zijn gesteld, eene bestemming naar het leger in Azie hebben erlangd. Voorzeker is de Turksche regering daartoe overgegaan, ten einde geen aanstoot te geven aan Oostenrijk, en niet den schijn aan te nemen, alsof zij een leger van uitgewekenen in Europa wilde organiseren, en dat wel bij de grenzen van eene mogendheid, met welke zij op eenen vredelievenden voet verkeert. De Turksche bewindslieden hebben geenszins uit het oog verloren, dat alleen reeds het vermoeden, dat zij de gelederen van het Turksche leger wilden openstellen voor de revolutionnairen van alle landen, heeft gestrekt om hen in de achting van alle weldenkenden in Europa te doen dalen. Tot dusver is het ongegronde van dat vermoeden ten duidelijkste gebleken, en onder de 130,000 man, die het leger van den Donau uitmaken, zal men te naauwernood 50 officieren van buitenlandsche afkomst aantreffen, zelfs al telt men daaronder diegenen, welke, ten gevolge van hunne verandering van godsdienst, Turksche onderdanen zijn geworden, en door die verandering, even als de anderen, de verpligting op zich hebben genomen, om hun nieuw vaderland te verdedigen.

Berigten uit Konstantinopel van den 17den Januarij melden, dat men zich met de inscheping eener nieuwe versterking van 6000 man, bestemd voor het leger van Azie, bezig hield. Ook werden geschut en krijgsbehoeften ingescheept; men meende altijd dat die te Battoun aan land zouden worden gezet.

De generaal Baraguay d'Hilliers, sedert eenige dagen van eenen verkenningstogt, dien hij in de omstreken van Konstantinopel had gedaan, terug gekomen, is op nieuw uit die hoofdstad vertrokken, ten einde Tachi-Déréci en Carasou te bezoeken. Hij had den vorigen dag, in gezelschap van Feti-Achmet-Pacha, grootmeester der Turksche artillerie, de batterijen van den Bosporus in oogenschouw genomen.

De ijver en de werkzaamheid, die de generaal Baraguay d'Hilliers aan den dag legde, bragten eene goede uitwerking op den geest der bevolking te weeg.

Bijzondere brieven uit Malta van den 25sten, berigten dat de gouverneur van dat eiland uit Londen het berigt ontvangen had, dat eerstdaags nieuwe schepen ter reede aldaar zouden aankomen, op weg naar de Zwarte zee, alwaar zij het eskader onder de bevelen van den admiraal Dundas zullen versterken.

Berigten uit Erzeroum van den 8sten, verzekeren ten slotte, dat de ambassadeur van Rusland bij het hof van Teheran eerstdaags in eerstgenoemde stad werd verwacht. Men meende steeds, dat de Engelsche invloed aan het hof van Perzie de overheerschende bleef.

— De zoogenaamde Weener Conferentie heeft den 16 dezer hare laatste zitting gehouden. Na de jongste verklaring van Rusland zouden, naar den 26 dezer uit Weenen geschreven wordt, Engeland en Frankrijk niet langer deel aan die conferentie nemen en moeten zij de verdere pogingen tot bemiddeling aan Oostenrijk en Pruissen overlaten. De zending van Graaf Orloff wordt, in genoemde hoofdstad, als van vredelievenden aard beschouwd.

Binnenland.

's Gravenhage, 2 Februarij.

LONDEN, Heden Donderdag 2 Febr. De Russische gezant bij het hof van Groot-Brittannië, de heer Brunow, heeft van het Engelsche kabinet het sedert eenige dagen met belangstelling verwachte antwoord ontvangen, op de aanvrage van keizer Nikolaas om opheldering aangaande het verschijnen der vloten in de Zwarte zee. Ten gevolge van het bekomen antwoord zal de heer Brunow binnen weinig dagen Londen verlaten. De openbare meening is niettegenstaande dit feit niet ongunstig gestemd.

Volgens de heden middag alhier ontvangen berigten, is het ijs te Arnhem, Wageningen en Westervoort, ten gevolge van het zachte weder en den was van het water, opgebroken. Zoowel in de 1ste als in de 2de inspectie wordt de buitengewone riviercorrespondentie opgeheven.

Gisteren was de waterstand

te Hulhuizen	5,83 el O. N. P.	met	47	duim was.
» Pannerden	5,57 »	»	59	»
» Arnhem	4,58 »	»	68	»
» Westervoort	3,70 »	»	70	»

Heden morgen stond de rivier te Gorinchem, bij laag water 4,31 el O. N. P. zonder was of val.

Te Keulen was de waterstaat heden morgen 15 voet 9 duim; zijnde sedert gisteren op nieuw een was van 3 voet 9 duim. Van den Lurley tot Oberwesel was de Rhijn voor twee derden, en verder opwaarts voor de helft open. Aan de beide oevers was het ijs ter hoogte van 20 à 22 voet opgestapeld. Op den Main en den Neckar was het water mede nog wassend.

Het Staatsblad n°. 6 bevat een Koninklijk besluit van 20 Januarij jl., houdende wijziging van dat van 5 October 1851 (Staatsblad n°. 138), voor zooveel betreft de briefwisseling, welke tusschen het Rijk en Nederlandsch Indie, door middel van de Indische landpost over Southampton verzonden wordt. Volgens dat besluit wordt het 3de lid van art. 2 van het besluit van 5 October 1851 gewijzigd als volgt: »bij verzending over Engeland langs den weg van Southampton één gulden,« zullende die bepaling voor de eerste maal worden toegepast op de brieven, welke in de eerste verzendingen met de Indische landpost van de maand April aanstaande uit het Rijk naar N.-I., of uit de kolonien naar het moederland langs den weg van Southampton begrepen zijn.

Het Staatsblad n°. 7 bevat een Koninklijk besluit van 25 Januarij jl., houdende vernietiging van eene verordening op de burendiensten door den gemeenteraad van het Bildt vastgesteld.

Z. M. heeft 1°. aan de na te melden officieren bij de dienstdoende schutterijen, op hun verzoek, eervol ontslag verleend als: aan mr. J. M. Smits, als 1ste luit. te Nijmegen; aan P. C. van der Does, als 1ste luit. te Harderwijk en zulks beiden wegens verandering van woonplaats; aan O. B. de Kat, als 1ste luit. te Dordrecht; aan dr. M. C. van de Graaf, en aan G. Holst, als kapits. te Amsterdam en hun tevens vergund de uniform der schutterij met de onderscheidingsteekenen aan den rang van kapitein verbonden voortdurend te blijven dragen; aan mr. D. P. H. Aberson, als kapit. te Amsterdam en zulks wegens verandering van woonplaats; en aan mr. C. H. Backer, als 2de luit.; aan J. C. van de Blocquerij als kapitein te Hoorn aan mr. B. D. H. Tellegen, als 1ste luit. te Groningen; 2o: benoemd: te Nijmegen tot 1sten luit. C. M. J. Triebels, thans 2de luit.; tot 2den luit. L. Abeleven, thans sergeant-majoor; te Dordrecht tot 1sten luit. A. J. Verbeek van der Sande, thans 2de luit.; tot 2den luit. G. Stoop, thans schutter; te Delft tot 2den luit. H. Scholten, thans sergeant-majoor: te Gouda: tot kap. J. F. H. de Groot, thans 1ste luit.; tot 1sten luit. P. C. van der Does, tot dusverre 1ste luit. te Harderwijk; te Maassluis, tot 1sten luit. dr. J. K. Hummel, thans 2de luit. te Hoorn: tot kapit. C. A. Hania, thans 1sten luit.: tot 1sten luit. H. Linse: thans 2de luit.; tot 2den luit. A. Merens; bij de dienstdoende schutterij te Deventer, tot 2den luit. M. Plooij, thans schutter.

De inderdaad opmerkelijke verschijning op dit oogenblik van Prins Napoleon te Brussel doet *de Tijd* denken aan de mogelijkheid van een huwelijksplan tusschen dien prins en de Belgische prinses Charlotte; hetgeen, werd die gissing bewaarheid, een nieuw schitterend getuigenis zou geven van het staatkundig beleid van koning Leopold.

Intusschen verwacht *de Tijd* van zoodanige eventuele verbindtenis niet veel goeds voor Nederland. « Onze voormuur tegen Frankrijk — zegt dat blad — zou daardoor van zelf vervallen zijn, en de omstandigheden « zouden met der tijd, bij een eventuëlen en algemeenen « oorlog, niet nalaten, om ons in de Belgen, in plaats van « bondgenooten, bestrijders in de gelederen der Franschen « te vertoonen. »

In het Verslag van het beheer en den staat der kolonien over 1851 vinden wij over de slavenbevolking van Curaçao c. a. de volgende bijzonderheden.

« De manumissien zijn geweest te Curaçao, Bonaire en Aruba 95.

« Het getal slaven op 1 Januarij was:

Curaçao	5573
Bonaire	740
Aruba	620
St. Eustatius	1150
St. Martin	1612

« De belasting op den verkoop en alienatie van slaven « was in 1851 geraamd op ƒ600 en heeft opgebragt « ƒ1684.40.

« De desertie onder de slaven heeft voortdurend plaats; « als onvermijdelijk gevolg daarvan is ook de landbouw al « meer en meer in verval geraakt. De planters bevinden « zich daardoor in een benarden toestand, hetgeen gevoegd « bij het onvruchtbaar zijn der zoutpan, voor de meeste « hunner de teruggave der voorgeschoten gelden, ten « minste voor het tegenwoordige, hoogst bezwaarlijk, « zoo niet ondoenlijk maakt. »

* In de vorige week werd bij Z. M. den Koning ten gehoore ontvangen eene commissie van de vereeniging van het *Metalen Kruis*, afdeeling Dordrecht, bestaande uit de heeren R. J. van der Horst, ridder van de Militaire Willems-Orde, Voorzitter; van den Heuvel Beaujou, Sels en Dupe, die Z. M. den dank der vereeniging overbragt, dat het HD. behaagd had het beschermheerschap over die afdeeling wel op zich te hebben willen nemen. Men verneemt dat, toen de Commissie uit de residentie was teruggekeerd in de zaal van den heer Beaujou, buiten de Friesche Poort, eene vergadering der afdeeling werd gehouden, bij welke gelegenheid de Voorzitter de volgende toespraak hield:

« Mijne heeren, leden van onze Vereeniging: Het Metalen Kruis, welkom heet ik U in deze onze bijeenkomst. Het is U bekend, dat het Z. M. onzen geëerbiedigden Koning behaagd heeft het Beschermheerschap in 't bijzonder over onze Vereeniging op zich te nemen.

« Het is een verblijdend teeken te zien dat bij Z. M. geen aanzien van persoon bestaat, maar dat HD. in leden van elken stand der maatschappij slechts burgers van den staat ziet.

« Vereert ons deze onderscheiding, zij legt onze vereeniging den pligt op, om ook ons gezellig en vriendschappelijk verkeer, zooveel mogelijk, dienstbaar te maken aan edele en Vaderlandsche bedoelingen. Moge eendragt bij ons wonen; geen verschil van Godsdienst of Staatkundige begrippen verbreke immer dien band, en het zij immer onzen eerenaam: Wij zijn Nederlanders! Dat is het doel van onzen beminden Koning, dat blijve ook ons doel: met dezen wensch heet ik U welkom en open deze bijeenkomst; die met mij zoo denkt, vereenigt zich met mij in den kreet: Heil zij het Vaderland en Oranje; leve onze Beschermheer! leve de Koning! »

Bij het houden dier vergadering was de zaal smaakvol met de nationale vlaggen versierd. Menige feestdronk werd er ingesteld op den Koninklijken beschermheer, op de leden van het Koninklijk huis, op den Voorzitter en de leden der Commissie, die zich zooveel moeite en opoffering hadden getroost om deze afdeeling tot stand te brengen, enz. Allen waren zeer gevoelig over de blijken van welwillendheid van Z. M. ondervonden, die zich zoo spoedig bereid verklaard had het aangeboden beschermheerschap te aanvaarden. Vele wenschen werden geuit, dat de vereeniging onder de leiding van haren waardigen voorzitter in bloei moge toenemen. Zij telt thans reeds ruim 200 leden. Lang bleef men in gepaste vreugde vereenigd, en aangenaam waren de herinneringen van allen aan het vroegere krijgsmansleven.

* Gister avond had in het locaal van de Hoogduitsche opéra de vroeger aangekondigde voorstelling plaats van het gezelschap tooneellisten der Typographische Vereeniging: Door EENDRAGT 'T ZAAM VERBONDEN. Het was eene herhaling van de vaudevilles, die op het kopperfeest waren uitgevoerd; maar deze voorstelling vond thans plaats ten voordeele der armen. Talrijk was de opkomst, zoodat al de rangen zeer goed bezet waren. De uitvoering heeft de verwachting verre overtroffen. Het scheen, als of de tooneellisten, met het goede doel voor oogen, waarvoor deze voorstelling strekte, hunne beste krachten aanwendden om aan het publiek het meeste genoegen te verschaffen. Bij herhaling werden de tooneellisten dan ook teruggeroepen en ontvingen zij van de aanzienlijke menigte de ondubbelzinnigste blijken van goedkeuring en tevredenheid. Opregten dank moet worden toegebragt aan het Bestuur dier Vereeniging, dat, op den eersten wenk zich volijverig bereid verklaarde, deze poging ten voordeele der armen in het werk te stellen; maar vooral aan de leden van het tooneelgezelschap, die, hoezeer niet gewoon om in het openbaar de tooneelkunst te beoefenen, zonder aarzeling geneigd waren het edel oogmerk te ondersteunen.

De Leidsche Courant geeft een uitgebreid verslag van de eerste gewone bijeenkomst, op Zaturdag ll. gehouden door de afdeeling arrondissement *Leijden* van de Vereeniging « *het Metalen Kruis* », opgeluisterd door de muziek van het in bezetting liggende Regement rijdende artillerie. De Voorzitter heette, namens het afdeelingsbestuur, de aanwezigen met een kort en hartelijk woord welkom, waarmede het vriendschappelijk verkeer op eene ongedwongene wijze een aanvang nam. De eerste dronk werd door den Voorzitter gewijd aan den Koning als Beschermheer der afdeeling en aan het Vaderland en onder de volgenden, die met warmte ingesteld en ontvangen werden, waren er vooral twee bijzonder vermeldenswaardig. Zij wezen op het metalen kruis, — als het teeken, waaronder militair en burger in broederlijke vriendschap te zamen komen en dat hen indachtig maakt, hoe zij de handen in elkander slaan, waar pligt hen roept tot verdediging van hun land; maar ook wanneer de zegeningen van den vrede hen de gelegenheid schenken, om den roem des Vaderlands op het gebied van wetenschap en kunst te bevorderen; — en op hetzelfde metalen kruis, als niet in strijd met onze gevoelens van welwillendheid jegens onze vroegere landgenooten, die voor ruim twintig jaren wel als vijanden tegenover ons stonden, maar sedert onze goede en bevriende buren werden en bleven; met wie wij thans alleen strijden om elkander op zijde of vooruit te streven op de baan ter ontwikkeling van nationale deugden en nationale kracht, en ter beoefening en volmaking van de schoone moedertaal, die zoo vele in hunne gewesten met ons als kinderen van eenen zelfden stam in broederlijken band moet vereenigen, in weerwil der grenzen door staatkundige- of andere belangen afgebakend.

De bijeenkomst werd ten elf ure gesloten en tot den laatsten Zaturdag van April verdaagd.

Men meldt uit Groningen, dat de installatie van prof. Jonckbloed, aldaar tegen de aanstaande Paaschvacantie wordt te gemoet gezien.

Het bestuur van de afdeeling Amsterdam, verbonden aan het gesticht voor verwaarloosde kinderen van de Protestantsche godsdienst, heeft dezer dagen, even als de besturen van eenige andere afdeelingen, circulaires rondgezonden aan eenige [illegible] met uitnoodiging tot het deelnemen in eene inschrijving à ƒ 50 per aaandeel, in eene op te rigten naamlooze maatschappij, om genoemd gesticht te doen overgaan in handen van een zedelijk ligchaam. Deze nuttige inrigting, waar thans bijna 200 kinderen worden verpleegd, is thans nog een particulier eigendom.

Men wil weten, dat er ernstig sprake [illegible] het oprigten van een politie[illegible] doen. om bij gelegenheid van bijzondere [illegible] Kinderbal Eene proef, eergisteren [illegible] voldaan. in het Park gehouden [illegible]

De raden van de gemeenten Vlaardingen, Kethel en Maassluis hebben besloten de [illegible] niet af te schaffen.

Bij eene beschikking van Keizer Nikolaas van 10 Jan. ll. is de uitgifte bevolen van nieuwe crediet-billetten, ten beloope van [illegible] millioen zilveren roebels, zijnde het overschot eener schuld van dertig millioen zilveren roebels aan krediet-billetten, in 1841 aangegaan. Tevens werd de oprigting bevolen van een reserve-fonds, van veertig millioen zilveren roebels aan nieuwe krediet-billetten.

××**Leiden**, 2 Februarij. *De Nederlander* deelt in N°. 1103 den inhoud mede van een aan de Algemeene Synode der Nederlandsche Hervormde Kerk ingezonden adres door leden der Hervormde gemeente te Leiden, waarbij die Vergadering *gebeden* wordt, om *niet* te besluiten tot ve vervaardiging van eene nieuwe overzetting des Bijbels door de gemeenten.

Het heeft bij velen opmerking gebaard, dat zulk eene *bede* wordt gedaan
uit onze Akademiestad *Leiden*, *door* eenige lidmaten,
maar vooral door *hen*, die verklaren, dat zij
bij hunne huisselijke godsdienst, in de *oorspronkelijke* taal, in de *Duitsche*, *Engelsche* en *andere* talen
den Bijbel raadplegen.

Intusschen schijnt in de *beschaafde*, *geletterde* en *wetenschappelijke* kringen daar ter stede, naar wij van eene welonderrigte zijde vernemen, van het indienen van zulk een adres niets bekend te zijn.

Ook ligt in den inhoud van het adres zelf meer dan één bewijs, dat zulke *geletterde* personen, «die verklaren «kunnen op vasten bodem te staan en wier geloof niet «berust op menschen,» geen bezwaar hebben kunnen in een Bijbelvertaling, welke langs den door hen met vrucht bewandelden weg, in het belang van zoo vele *ongeletterden*, mogt tot stand komen.

Wij gelooven dus de verzekering te mogen geven, dat het door «*de Nederlander* medegedeeld adres is *eene mistificatie*, en dat blad door haren correspondent is misleid.

Schiedam, 1 Jan. Aan het Jaarboekje voor de Stad en het Kanton Schiedam, waarvan de jaargang **1854**, zijnde de achtste, het licht ziet, ontleenen wij het volgende omtrent den handel en het fabriekwezen binnen deze stad. Schiedam telde op den 1 Januarij 1854, 176 branderijen, welke in handen van 84 verschillende eigenaars zijn; vier hiervan zijn in de gemeente Oud- en Nieuw Mathenesse gelegen; zoo wel te Schiedam als in de zeer nabij liggende gemeente Mathenesse en Nieuwland zijn nog van deze fabrieken in aanbouw; vijf en twintig eigenaars van branderijen oefenen in meerdere of mindere mate het vak van distillateur uit; ten dienste dezer branderijen werken negen en dertig mouterijen, die zich in handen van vijf en dertig verschillende eigenaars bevinden; alsmede vijftien molens. Voorts bestaan te Schiedam 7 scheepsreederijen, die gezamelijk 33 schepen in de vaart of in aanbouw hebben, van deze 33 schepen zijn 29 meer uitsluitend voor de vaart op Oost-Indië bestemd. — Nog zijn alhier gevestigd eene fabriek van loodwit en goudglit met stoomkracht, eene ijzergieterij mede met stoomvermogen, drie scheepstimmerwerven, drie lijnbanen, eene linnenweverij, verder drie bakkersmolens, 2 houtzaagmolens en vele andere fabrieken van minderen omvang en in de nabij gelegen gemeente Mathenesse eene uitgebreide stoompel- en moutmolen, terwijl eene glasblazerij aldaar mede in aanbouw is. Wanneer hier bij gevoegd wordt de uitgebreide handel, voornamelijk graanhandel, welke te Schiedam gedreven wordt, moet ten duidelijkste blijken, dat deze stad een ruim vertier en onophoudelijke bezigheid voor al hare bewoners oplevert, hieraan is zij dan ook voor een aanzienlijk deel haar voorspoed en welvaart verschuldigd, waartoe daarenboven niet weinig wordt bijgedragen door hare uitmuntende ligging voor den handel, terwijl zeer verschillende middelen van vervoer zoo te land als te water aan die gunstige ligging dienstbaar zijn.

S. C.

△ **Arnhem**, 1 Februarij. Heden namiddag ten drie ure, kondigden de gewone drie kanonschoten van den Rijnwal het in beweging komen van het, sedert weken voor de stad onbewegelijk, en op den grond der rivier liggende ijs aan. De aanwas van water is gelukkig oorzaak dier langzame ijsopruiming; want de overtogt voor passagiers, maar geenzins voor postkarren of diligences was, sedert de ijsopstopping mogelijk, en er wordt te dezer stede naar hervatting der scheepvaart, en vooral naar toevoer van brandstof verlangd.

± **Gramsbergen**, 1 Februarij. Gister avond redde de rijks-ambtenaar van der Hoogt alhier, met gevaar van zijn leven dat eener vrouw, welke echtgenoote en moeder is. Deze namelijk stortte, veroorzaakt door de buitengewone duisternis welke alstoen heerschte, hals over hoofd in een zeer diep water. Van der H. hoort hare angstkreten en zonder zich in het minst te bedenken, springt hij, in weerwil van de duisternis, in de diepte. Na eenige oogenblikken brengt hij de drenkeling aan wal. Er werd dadelijk geneeskundige hulp ingeroepen, en men koestert thans hoop op haar levensbehoud. Zoo op iemand dan moge de attentie der Maatschappij tot Redding van Drenkelingen op genoemden menschenvriend zijn gevestigd.

---

*□, **Langstraat**, 31 Januarij. De commissie van onderwijs in Noordbrabant heeft op voorstel van eenige onderwijzers, in hare jongste vergadering een reglement voor een weduwen- en wezen-fonds vastgesteld, dat met 1° Mei e. k. in werking zal treden.

Genoemde commissie heeft alle onderwijzers in deze provincie bij circulaire uitgenoodigd, om aan dat fonds deel te nemen, in zoodanige bij het Reglement bepaalde klasse, als zij mogten goedvinden. Zij die vóór 1 Julij e. k. van hunne toetreding aan den districts schoolopziener kennis geven, zullen slechts de helft der entréegelden behoeven te betalen.

Men mag veilig op eene algemeene goedkeuring en deelneming rekenen, daar de gestelde bepalingen niet alleen allezins aanbevelenswaardig zijn, maar door deze inrigting ook in eene reeds lang gevoelde behoefte is voorzien, waarvan de verwezenlijking reeds geruimen tijd en van vele zijden verlangend werd te gemoet gezien.

Ingezonden Stukken.

Maastricht, den 30 Januarij 1854.

Mijnheer de Redacteur!

Den 18 Februarij 1852, bij zijne Excellentie den Minister van Kolonien ten gehoore toegelaten, bood ik den Minister een geschrift met bijlagen aan, waarin — mijns inziens — duidelijk bewezen wordt, dat ik, door omstandigheden, onafhankelijk van mijnen wil, gedwongen ben geworden te kiezen: tusschen het behoud mijner positie als officier van het Nederlandsch-Oost-Indische leger, gepaard met verkrachtiging mijner grondbeginselen van eer en vernietiging van de rust mijns gewetens, ter eener zijde, en mijn ontslag met ongeschondene eer en zuiver geweten, ter andere zijde. In zulke gevallen is de keuze van een man van eer *van den echten stempel* niet twijfelachtig!

Wanneer men in het Moederland herstelling komt zoeken van in de kolonien geleden geweld en beleedigingen, is niets natuurlijker dan dat men geduld zal moeten oefenen: het inwinnen van berigten, considératien en adviezen vereischt veel tijd. Dat geduld oefenen, hoe prijzenswaardig ook, heeft echter zijne grenzen en daar het mij voorkwam, dat zijne Excellentie de Minister van Kolonien zich illusien maakte omtrent de rekbaarheid van mijn geduld, besloot ik, den 10 dezer, het onderstaand rekwest tot zijne Excellentie te rigten:

»geeft met gepasten eerbied te kennen Willem Frederik »George Lodewijk Boellaard, eervol ontslagen 1ste luitenant »der artillerie van het Oost-Indische leger, thans wonende »te Maastricht;

»dat hij, den 18 Februarij 1852, de eer heeft gehad »Uwe Excellentie een geschrift te overhandigen tot opschrift »hebbende »Bijdrage tot de kennis der in Nederlandsch-»Oost-Indien heerschende begrippen van Eer, van Waar»heidsliefde, en van Regtvaardigheid;

»dat de ondergeteekende bij die gelegenheid, alles heeft »aangewend, wat strekken kon den geest en de bedoeling »van bovengenoemd geschrift in een helder licht te plaatsen;

»dat de ondergeteekende Uwe Excellentie heeft verlaten, »nadat Uwe Excellentie de volgende veel belovende en veel »beteekende woorden had uitgesproken »nu mijnheer ik zal »dat geschrift (wijzende op het geschrift hetwelk de onder»geteekende de eer had gehad Uwe Excellentie aan te »bieden) met aandacht lezen en zien wat er in Uw belang »en dat van den lande kan gedaan worden;

»dat de ondergeteekende — tot zijn groot leedwezen — »nog niet vernomen heeft, dat er iets in zijn belang is »gedaan geworden; weshalve hij Uwe Excellentie beleefdelijk »verzoekt, hem, zijne »Bijdrage tot de kennis der in Neder»landsch-Oost-Indien heerschende begrippen van Eer, van »Waarheidsliefde en van Regtvaardigheid» wel te willen »doen toekomen.

(*get.*) W. BOELLAARD.

Den 27 dezer ontving ik het gevraagde geschrift en bijlagen met onderstaanden brief:

'S Gravenhage den 18 Januarij 1854.

Lett. C. No. 54.

»Namens den Minister van Kolonien, heb ik de eer, het »bij Uw adres, gedagteekend Maastricht 10 dezer, bedoeld »geschrift en bijlagen, hierbij te doen terugkeeren, met »mededeeling: dat de lezing daarvan Zijner Excellentie geene »aanleiding heeft gegeven, om het initiatief te nemen tot »eenigen maatregel, in Uw belang.

»De verzending dezer documenten zoude vroeger hebben »plaats gehad, indien Uwe verblijfplaats bij het Departement »van Kolonien ware bekend geweest.

De fungd. Secretaris-Generaal
bij het Ministerie van Kolonien.
(*get.*) A. L. WEDDIK.

Dat de lezing van mijn geschrift Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, geene aanleiding heeft gegeven, om het initiatief te nemen tot eenigen maatregel, in mijn belang, verwondert mij, geenszins: Zijne Excellentie blijft daardoor geheel conséquent aan de grondbeginselen van eer, welke hij in April jl., door het *blijven behouden der portefeuille van Kolonien* geopenbaard heeft. In dat besluit des Ministers zal ik echter niet blijven berusten.

Wat aangaat de bewering »dat de verzending mijner documenten vroeger zonde hebben plaats gehad, indien mijne verblijfplaats bij het Departement van Kolonien ware bekend geweest» noem ik [illegible] — zacht uitgedrukt — een onjuist voorwendsel, waarmede de Minister zijne verantwoordelijkheid, in deze zaak, tracht te dekken: immers, en zulks is zeer natuurlijk, ik heb, den 18 Februarij 1852, Zijner Excellentie mijn adres opgegeven, welk adres door Zijne Excellentie met een *zeer fraaij — rood gekant potlood* op een blad papier is geschreven geworden!

Het bovenstaande behoort, mijns inziens, gerangschikt te worden onder de rist handelingen van de mannen van eer der »tegenovergestelde rigting» en daar de publiciteit daarvan, welligt iets kan bijdragen, om de bestaande klove tusschen hen en de mannen van eer, welke de stipte nakoming der bepalingen der Grondwet willen, te verwijden, hetgeen ik voor het heil van het Vaderland zeer dienstig acht, zoo zult gij, Mijnheer de Redacteur, met het opnemen dezer regelen in Uw geacht blad zeer verpligten

Uw Dienaar
W. BOELLAARD.

222ste Nederlandsche Staats-Loterij.

4e LIJST. 4e KLASSE.

Uitgekomene hooge prijzen:

N°. 14594 *f* 1250.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 2 Februarij 1854.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld	$2\frac{1}{2}$	$59\frac{1}{4}$ [illegible]			
Dito [illegible]	[illegible]	[illegible]	Hope 1798/1815	5	105 [illegible]
Dito dito	4	$88\frac{3}{8}$ [illegible]	Dito 1828/1829	5	
O. I. Leening.	4	88 [illegible]	Cert. 1831/1838	5	$91\frac{1}{8}$
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$		Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	89 [illegible]
Hand.-Maats.	$4\frac{1}{2}$		Dito *Hope*	4	83 [illegible]
Belgie.			Dito *Stieglitz*	4	
Certificaten	$2\frac{1}{2}$		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild.*	$2\frac{1}{2}$		Inschr. Assig.	6	
Frankrijk.			Certific. dito	6	68 [illegible]
Obligatien	3		**Polen.**		
Spanje.					
Nieuwe	1	$18\frac{15}{16}$ 19	Obligatien	4	74 [illegible]
Dito Buitenl.	3		**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. s/m.	3	36 [illegible]			
Bew. Sp. Com.		4 [illegible]	Metalliek	5	66 [illegible]
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	83 [illegible]
Portugal.			Dito letter B	5	83 [illegible]
Londen nieuwe.	5	84 [illegible]	Dito 1847	$2\frac{1}{2}$	
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. $93\frac{1}{4}$; Mexic., te Lond. 3 pct. $23\frac{1}{8}$, 24; dito Onb. $23\frac{1}{8}$, 24; Gren., te Lond. p. s. 100. $2\frac{1}{2}$ pct. 18, $\frac{3}{16}$; dito Onb. $17\frac{7}{8}$; $18\frac{1}{16}$; dito Uitg. $6\frac{7}{8}$; Peru $4\frac{1}{2}$ pct. $62\frac{1}{4}$.

Onze fondsenmarkt was heden over het geheel zeer kalm, hebbende de prijzen bij matigen handel zeer weinig verandering ondervonden; het scheen echter dat de aandacht alleenlijk op Mexicanen gevestigd was, daar in deze aanzienlijke kooporders geëffectueerd werden op de hoogere Londonsche noteering van heden, waardoor ze ruim 1% gestegen zijn. Men zegt dat er twee dividenden eerstdaags zullen geannonceerd worden.

FRANKFORT, Woensdag 1 Febr. Metal. 5 pct. $89\frac{3}{8}$; Spanje binn. 3 pct $35\frac{7}{8}$, dito 1 pct. $16\frac{3}{4}$; Wiss. op Lond. 3/m. $116\frac{3}{4}$; dito op Parijs $93\frac{1}{2}$.

LONDEN, Woensdag 1 Februarij. Consols op tijd $90\frac{1}{2}$, $90\frac{1}{2}$; Mexico N. 3 pct. $23\frac{3}{4}$, $23\frac{7}{8}$; Peru N. $4\frac{1}{2}$ pct. 66; Spanje 1 pct. 19: dito Certific. 4; Russen $4\frac{1}{2}$ pct. $89\frac{1}{2}$, 90; dito 5 pct. 106, $106\frac{1}{2}$; Sardinie 5 pct. 85.

PARIJS, Woensdag 1 Februarij. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. ex c. 97.50; dito 3 pct. op t. 68.30; Sp. Binn. 3 pct. 36; dito 1 pct. $18\frac{3}{4}$; Belgie $4\frac{1}{2}$ pct. $89\frac{1}{2}$; N. Metall. 82.

WEENEN, Woensdag 1 Februarij. Metall. 1852 5 pct. $89\frac{5}{8}$; dito lett. B. $111\frac{1}{2}$; N. Bankactien 1305; Lot. v. fl. 250 $132\frac{1}{2}$; Lomb. Ven. 101; Zilver $25\frac{1}{4}$; Wiss. Lond. 12.16; Parijs 148.

Op de troonrede der koningin van Engeland was de beurs beter gestemd.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.